

۱- خدا کیست؟

«مسیحیان درباره خدا چه عقیده‌ای دارند؟» مهمترین موضوع در هر مذهب عبارت از عقاید و نظریات آن مذهب درباره خدا است. می‌دانیم که اشخاص بی‌اطلاع به شما گفته‌اند که مسیحیان سه خدا را پرستش می‌کنند. حتی برخی تصور می‌کنند که ما صلیب و حتی مجسمه‌ها و تمثالهای انسانی را پرستش کرده و مورد نیایش قرار می‌دهیم. لازم است شما را مطمئن سازم که این سخنان کاملاً غلط است. مسیحیان واقعی پیوسته به خدای حقیقی ایمان داشته‌اند و اگر بعضی از آنها خدایان دیگری را پرستش کرده‌اند، مرتکب بزرگترین اشتباه گردیده‌اند. توجه فرمائید، عیسی مسیح به شخصی که از او سؤال کرد که بزرگترین حکم خدا چه می‌باشد چه پاسخی داد: «خداوند خدای ما خداوند واحد است و خداوند خدای خود را به تمامی دل و تمامی جان و تمامی خاطر و تمامی قوت خود محبت نما که اول از احکام این است» (مرقس ۱۲: ۲۹-۳۳). جمیع انبیای خدا در دوران قدیم اعلام داشته‌اند که خدا واحد است و علیه بتها و همه کسانی که خدایانی غیر از خدای واحد حقیقی می‌پرستیدند فریاد اعتراض برمی‌آوردند.

همچنین مسیحیان به خدائی ایمان دارند که نه آغازی داشت و نه انتهائی خواهد داشت، زیرا خدا ازلی و ابدی است. ما به خدائی ایمان داریم که بر همه چیز آگاهی دارد و مالک تمام قدرتها می‌باشد و تمام چیزهای دیدنی و نادیدنی را بوسیله کلام خود آفریده است.

اگر کسی به خورشید و ماه و میلیونها ستاره بنگرد و سعی نماید حتی جزئی از عظمت و شکوه آفرینش را درک نماید، طبعاً با داود نبی هم‌صدا خواهد شد: «آسمان جلال خدا را بیان می‌کند و فلک از عمل دستهایش خبر می‌دهد» (مزمور ۱۹: ۱). حکمت و توانائی خدای ما چقدر عظیم است که نه فقط کهکشانش را در فضای لایتنهای و کوچکترین گلها و حشرات را در زمین آفریده بلکه آنها را حفظ می‌کند! خدا قادر مطلق است و می‌تواند هر چه بخواهد انجام دهد. او برای این جهان نقشه‌ای طرح نموده است و هیچ چیز قادر نیست او را از اجرای مقصودش باز دارد.

ما ایمان داریم که خدا نه تنها عظیم و قادر است، بلکه عادل و قدوس نیز می‌باشد. در زمان گذشته، یونانیها و رومیها که خدایان متعددی را قبول داشتند، فکر می‌کردند که خدایان مانند انسانها دروغ می‌گویند و دزدی و قتل و زنا می‌کنند و کارهای شرارت‌آمیز دیگری انجام می‌دهند. ولی در کتاب مقدس مسیحیان درباره قدوسیت کامل خدا اشارات فراوانی وجود دارد یعنی او از هرگونه ناپاکی کاملاً مبرا است.

یکی از خادمین خدا در رؤیا، مخلوقات آسمانی را دید که در حضور مقدس خدا، او را ستایش می‌کنند و می‌گویند: «قدوس، قدوس، قدوس، خداوند خدای قادر مطلق...» (مکاشفه ۴: ۸). بنابراین گرچه جمیع قدرتها در

دست توانای خداست ولی نمی‌تواند کاری که بر خلاف ذات اقدسش باشد انجام دهد. مثلاً خدا نمی‌تواند دروغ بگوید و یا عملی غیر عادلانه انجام دهد.

مسلم است که خدا چون انسانها دارای بدنی نیست و به زمان و مکان مشخصی محدود نمی‌باشد بلکه همیشه در همهجا حاضر است.

هرچند گاهی از دستها و چشمها و قلب خدا سخن می‌گوئیم ولی این اصطلاحات جسمانی را برای بیان مقاصد روحانی و معنوی بکار می‌بریم. زیرا خدا که بسیار متعال و از ما خیلی بالاتر است، ایمان داریم که در عین حال به ما خیلی نزدیک می‌باشد. بنابراین می‌گوئیم که او ما را با چشمان خود می‌بیند و با دستهای خود محافظت می‌فرماید و ما را با قلب خود محبت می‌نماید.

گرچه جمیع صفات خدا برای ما اهمیت فراوانی دارد، ما مسیحیان مخصوصاً شکرگزاریم که خدائی که او را ستایش و نیایش می‌کنیم خدای محبت است. این صفت الهی به قدری مهم است که کتاب مقدس تأکید می‌کند که «خدا محبت است» (اول یوحنا ۴: ۸)، یعنی هرچه خدا می‌اندیشد و عمل می‌کند از روی محبت می‌باشد. خدا محبت خود را به بنی‌نوع بشر به انواع مختلف ظاهر می‌سازد که از آنجمله است تأمین احتیاجات بشری از قبیل باران و آفتاب و غذا و آب و پوشاک و فراهم ساختن سایر احتیاجاتی که برای زندگی انسان بر روی زمین مورد نیاز است. او همچنین محبت خود را با فرستادن انبیاء به ما ظاهر ساخت تا انبیاء درباره او با ما سخن گویند. بزرگترین عمل محبت‌آمیز او فرستادن نجات‌دهنده بود که بعداً در این مورد توضیح بیشتری خواهم داد. خدا تمام کسانی را که آفریده است دوست می‌دارد و برای آنها خوبی و سعادت می‌خواهد. حضرت داود توجه و راهنمایی خدا را نسبت به خود در این کلمات بسیار جالب و زیبا بیان می‌کند: «خداوند شبان من است محتاج به هیچ چیز نخواهم بود. در مرتعهای سبز مرا می‌خواباند، نزد آبهای راحت، مرا رهبری می‌کند. جان مرا برمی‌گرداند و بخاطر نام خود به راههای عدالت هدایت می‌نماید» (مزمور ۲۳: ۱-۳).

البته بسیار طبیعی است که خدا آنانی را که او را دوست می‌دارند و اطاعت می‌کنند محبت نماید، ولی آیا کسانی را که او را اطاعت نمی‌کنند دوست دارد؟ مسلم است که چون او مقدس است هر نوع خوبی را دوست داشته و از هر نوع شرارت نفرت دارد. هنگامی که مردم اعمال شرارت‌آمیزی انجام می‌دهند که مورد نفرت خدا می‌باشد، خدا نسبت به اینگونه افراد غضبناک می‌شود بطوریکه حضرت داود به خدا می‌گوید: «از همه بطلت کنندگان نفرت می‌کنی» (مزمور ۵: ۵). خدا تنفر خود را به بدی بوسیله تنبیه آنانیکه شرارت را پیروی می‌کنند و مطیع او نیستند ظاهر می‌سازد. وقتی کتاب مقدس را می‌خوانیم ملاحظه می‌کنیم که خدا چگونه افراد را و همچنین ملت‌هایی را که به مخالفت او برخاستند و از توبه (یعنی پشیمانی از اعمال شرارت‌آمیز خود) امتناع ورزیدند معدوم ساخت.

ولی اکنون اجازه بفرمائید حقیقت پر ارزش و جالبی را برای شما بیان نمایم. خدا در عین حال که از شریران متنفر است، از طرفی می‌خواهد آنان را از جمیع گناهانشان آزادی و نجات بخشد. او آنها را دوست دارد و

مانند پدری است که با وجودی که پسرش اوامر او را ناچیز می‌شمارد باز هم به او عشق می‌ورزد و او را محبت می‌نماید. این محبت عجیب خدا نسبت به گناهکاران بوسیله یکی از داستانهای عیسی مسیح بطور واضح نشان داده شده است. در این داستان، عیسی مسیح فرمود، پسری که پدرش هنوز در قید حیات بود از او خواست که میراثش را به او بسپارد. پسر پس از دریافت میراث خود خانه پدر را ترك کرد و تمام ثروت خود را در زندگی شرارت‌آمیز تلف نمود. ولی هنگامی که بی‌چیز شد و تمام اموالش را از دست داد و از گرسنگی به مرگ نزدیک شد، تصمیم گرفت نزد پدر خود برگردد و به گناه خود اعتراف نماید. پدرش بمحض دیدن او از مسافت دور بسویش دوید و او را در آغوش گرفت و بوسید و جشن بزرگی بمناسبت برگشت او برپا کرد. از آنجائیکه پدرش نسبت به او محبت عمیق داشت او را بخشید و او را که در شرارت غرق شده بود پذیرفت. عیسی مسیح فرمود بهمین طریق خدا آنانرا که به او گناه می‌ورزند محبت می‌نماید (لوقا ۱۵: ۱۱-۲۴). دوست گرامی، دانستن اینکه خدا ما را محبت می‌نماید و مایل است ما را ببخشد و حاضر است هنگامی که بسویش برگردیم و توبه نمائیم ما را بپذیرد، خبر بسیار خوش و دل‌انگیزی برای ما گناهکاران می‌باشد.

در کتاب مقدس نامهای بسیاری برای خدا ذکر شده که از آن جمله عبارتند: قادر مطلق، خداوند، یهوه، ابدی، زنده، متعال، قدوس، عادل، پادشاه، داور، خالق، نجات‌دهنده و شبان مردم. ولی آن نامی که ما مسیحیان بیش از همه به آن علاقه داریم عبارتست از «پدر آسمانی». هنگامی که عیسی مسیح درباره خدا صحبت می‌فرمود اغلب او را «پدر من» خطاب می‌کرد و به شاگردانش فرمود هنگامی که دعا می‌کنند بگویند: «ای پدر ما که در آسمانی، نام تو مقدس باد...» (متی ۶: ۹). آیا برای انسان افتخاری بزرگتر از این وجود دارد که فرزند روحانی خدا بشود و بداند خدای متعال پدر پر محبت او است؟ این افتخار بزرگ بوسیله خدا به همه کسانی که به عیسی مسیح ایمان می‌آورند بخشیده می‌شود.

ضمن مطالعه مطالب فوق شاید این سؤال برای شما پیش آمده باشد که مقصود مسیحیان از «تثلیث اقدس»

چیست. اگر این سؤال برای شما پیش آمده است لطفاً صبر بفرمائید تا بعداً این اعتقاد مهم را برای شما شرح دهم.